

Reisverslag Bas Doorduyn naar de Filipijnen Maart 2023 deel 4

Als vervolg van deel 3 begon de andere morgen heel leuk.

Lea was al vroeg in Ormoc en wij samen na 9 uur naar het kantoor van de notaris. Fijn secretaresse was aanwezig en vertelde ons doodleuk dat de notaris niet kwam want zijn vrouw was jarig.

Met andere woorden dat wordt weer na het weekend. En voor mij een ronduit rot weekend want ik zat met bijna 400000 php in mijn zak en die kon ik nergens anders opbergen als in mijn broekzakken. Dus het risico dat ik beroofd wordt dan zeer groot.

Dat geld heb ik allemaal via de geldautomaat moeten halen en mensen die niet van mijn en dijn willen weten staan altijd aan de overkant van de geld automaten. Daar bij heb ik toch ergens een koude gevat en had ik daar last van. Dus medicijnen gehaald en toen maar naar de hotelkamer.

Op naar maandag ik stond om 9 uur bij de notaris op de stoep en ik had een aantal opmerkingen op het concept van de moa. Dit met hem doorgepraat en ga nu maar lachen want hij zei dat er nog een vertegenwoordiger van het provinciaal departement van onderwijs moest tekenen maar ook dat hij de moa maakt maar zich niet met de regeling van overdracht van de donatie bemoeide dus dat we dat onderling moesten regelen, wel dat de derde persoon van te voren moet tekenen maar dan moet iemand met de moa en aanhangsel naar Tacloban. Nou Lea en ik terug naar het hotel en daar was Erla ondertussen ook. Nou toen hele gesprekken hoe we dat allemaal moesten doen. Eerst wie gaat er naar Tacloban. Dat was vlug geregeld. Lea en die had al een telefoonnummer van de juiste persoon waar ze naar toe moest en gelukkig hij zou op kantoor zijn. En toen moest de donatie geregeld worden, dat was minder eenvoudig. Allerlei ideeën op tafel maar ja daar zaten nadelen aan Het feit ligt hier dat scholen geen bank en banknummer hebben en ook niet op korte termijn er een geregeld kan krijgen. Er was een lichtpuntje dat Lea met de aannemer een afspraak had gemaakt over de totale loonprijs en dat daar een vastgesteld bedrag uit is gekomen. En Lea heeft een privé bankrekening maar ja ik ben er niet

voor om zulke bedragen naar een privé rekening te doen. In dit geval heeft Lea de afspraak gemaakt en na een wat rekenwerk bleek dat die loonpost wel eens in de buurt zou komen van wat wij ook al berekend hadden.

Dus de loonpost gaat naar Lea en dat zoekt zij maar verder uit.

Dan gaan wij woensdag zo veel mogelijk de materialen bestellen en betalen, dat moet hier zo wie zo want anders krijg je niets.

Dan gaat de rest terug naar onze rekening en daar kan Erla aankomen als ik zorg dat daar altijd voldoende op staat maar dat is met internetbanken vrij soepel. Want er zijn ook dingen die pas na een paar weken betaald moet worden.

Daar was iedereen mee akkoord dus zo moet het allemaal gebeuren Vandaag naar het ziekenhuis hier geweest en dat zag er allemaal goed uit en wordt de kelder ingericht voor patiënten die kunnen lopen Dokter de Lara zou eigenlijk met pensioen gaan aan het eind van het jaar maar die gaat nog door. Ze was niet tevreden over mij want dat was maar niets mijn hoesten en de vastzittende slijm .

Voor dat ik iets in de gaten had stond er een longarts voor me en die zei toen van ja ja in de airco uit de airco en dan krijg je dit.

Ging nog even een röntgenfoto maken en toen kreeg ik een antibiotica en flumacil. Moet met een paar dagen over zijn Nu maar wachten wanneer Lea terugkomt uit Tacloban.

Dat hadden we gedacht maar de wet van Murphy maakt hier overuren want ik kreeg een berichtje van Lea dat ze de hele dag in Tacloban was en de juiste persoon voor een week vertrokken was naar Manilla voor een lezing en div. bijeenkomsten. Dat betekent dat we een week moeten wachten en ik er dan niet meer ben.

Dus we moeten nu alle truckendozen openmaken anders ligt alles maanden stil. Er maar eens een nachtje over slapen. Maar dat werd een nachtje puzzelen het was toch allemaal minder simpel als het leek.

De volgende morgen maar eens om de tafel met Erla en haar man. En toen naar de notaris maar dat werd wel even wachten. Toen die na een uur kwam heb ik hem ons probleem uitgelegd en in eerste instantie vroeg die zich af dat wel kon nu kwam de kennis van Erla

naar boven en die twee hebben een hele discussie gehad waar ik even buiten stond en toen vroeg de notaris aan mij of de rest van het bestuur er achter stond. Ik heb hem verteld dat ik contact gehad heb met de voorzitter en dat die er ook achter stond ging hij om. Toen begon Lea te spetteren maar die moest zwijgen want we hebben haar al diverse malen verteld dat er geen geld kwam als er geen MOA was getekend maar dat begreep ze niet volgens ons. Ja en toen even gaan regelen dat we het geld weer naar de bank gingen brengen. Erla zei dat doe ik even maar die kwam heel sip terug na een half uur het is onmogelijk wegens bank washing. De resterende tijd met elkaar gediscussieerd hoe we dat moesten regelen. Er waren maar twee opties. Ik langer blijven wat weer extra geld ging kosten en ik vond dat er al genoeg geld was verloren gegaan in de situatie hier maar de andere oplossing was ook geen oplossing dat was Erla het hele kapitaal in de hand geven. Daar nog maar een nacht over piekeren. Vanmorgen vroeg waren Erla en Gildo (haar man) er al en ben ik met Erla toch nog maar een keer naar de bank gegaan, pak papieren mee en naar de directrice gestapt. Die heeft me aangehoord en toen keek ze in de computer naar mijn bankstanden en transfers van de laatste maand en moesten we naar een van de dames aan de balie die alles bekeken en toen was het zo gebeurd. Formulier invullen geld tellen en weg wezen Ik kan niet zeggen wat een opluchting dat was. En toen werd ik door Erla uitgenodigd om met elkaar de omgeving te bekijken en naar een grote bloementuin geweest om even bij te komen. Daarna met elkaar een heerlijke lunch gehad. Dit is het einde van deze reis , morgen nog wat kleinigheden en koffer pakken. Zaterdag met de eerste boot naar Cebu en naar het vliegveld. Een tussenstop met hotel in Dubai en zondagavond in Düsseldorf.

Groet aan U allen

Bas Doorduyn